

Forfatter: Bording, Anders

Titel: REt saa; ret lige saa vil med frit Moed begyndes

Citation: Bording, Anders: "REt saa; ret lige saa vil med frit Moed begyndes", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 48. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-bording01val-shoot-workid71083.pdf> (tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

23.
Det ynde-rige Par/
Den Hæderlige och Høylærde Mand
M. Christen Lodberg/
Hans Prindslige Høyheds *Confessionario*, och
forrige *Informatori, Professori Historiarum i*
Sorøes
Academie, Sogne-Præst til Roskilde Domkirke
och Provist i same Herred/
Samt
49
Den Ærlige/ Dydige och meget
Gudfryctige Møe
Johanne Jacobsdaatter/
Paa deris Bryllups Dag/ som var
den 1. Novembr. 1671.
til ære.
Kjøbenhafn/
Trøct hos Hendrik och Jørgen Gøede/ Kongl.
Maytt.
og Vniversit. Bogtr.

REt saa; ret lige saa vil med frit Moed begyndes
Her ey forhales vil. Her iles vil och skyndes/
Om Børn och Børnebørn de skulle sees til Hest/
Før Døden kommer frem/ och blifver voris Gjest.
En gammel Krigsmand vel kand raad och anslag gifve/
Den unges haand och moed dog gjerningen skal drifve.
Hvad poedet vorder i forvoxen bul och stump/
Skal der af fruct udgaae/ kun idel det er slump.
Det ellers længe nok idrager och forhales/
Før noget endelig om giftermaal kand tales/
Af den som Geistlig er. Den Leege naar han vil:
Den Lærde kand ey før/ end Lykken self bær til.
Her paa Studeering vil en langsom Tjd hengange.
Her vil/ saa fremt mand ret forfarenhed skal fange/
Vel længe vankes om i fremmed Egn och Land/
Och vofves Tjd paa det/ hand ved forfremmes kand.
Der paa saa gaaer hand hen/ och gifver sig ey Tanker/
At Tiden stjæl sig bort/ och hand til alder sanker.
Nu fattes hannem raad/ nu dristighed och Moed/

End dog hand ellers nok kand være fix og goed.
Nu faaer hand i sit Kald saa meget at forrette/
At hand sit forsæt er tiltvungen op at sætte/
Til bedre Leylighed. Nu seer hand ey/ for hvem
Hand sig oplade skal/ och slaae sin meening frem.
Nu vil hand efter Stat/ nu Dyd och Skønhed skue.
Nu giør hand ofverslag/ och tænker hans formue
Kand til husholdings tarf ey noksom rekke til:
Her it par Aar end nu paa mere sankes vil.
50 Nu falder hannem ind/ hand først alt det vil lære/
Som femten andre sig vel rigelig af nære.
Nu vil hand op/ nu need/ nu baade djd och hjd/
Ja veed skøt self ey hvad/ och der med gaaer hans Tjd.
Men O hvor vel hans Sind och Hjerte sig fornøyer/
Naar Lykken hannem den omsider da tilføyer/
J retter Tjd och Stund/ som hand har til attraa/
Och veed/ at hand i lyst och nød kand lide paa.
Och sønderlig/ om hun och der hos er belefven/
Gudfryctig/ dydefuld/ forstandig och bedrefven
J hvis/ som Kjelder/ Loft och Fadebuur tilhør/
Och ofte stoer profit i pung och stegers gjør.
Hvor vel har hand det fat! hvad kand hand da med glæde
Beramme Bryllups Dag/ och klede Brudgoms sæde/
Och mangen harm/ fortræd och grille gaae forbj/
Som hand tilforne var vel fast indviklet j.
Altingest hannem let och u-besværligt falder.
Hun er hans Tidsfordrif/ och længre giør hans alder.
Och kortelig/ hand har for hende lof och prjs/
Och saa som lefver i en anden Paradjs.

VEI an/ Her Lodberg/ om end Jeg var aldrig Beyle/
Jeg veed dog noksom hvad en ærlig Mand kand feyle/
Som har i langsom Tjd sig gjennem Verden slidt/
Och ingen time snart i rast och hvile sidt.
Vel var det eders Sind/ der J koem hjem til Lande
Med høy forfarenhed/ J vilde nu afstande
Den Vandrings møysomhed: och som det sig anloed/
Var Lykken eder i det første der til goed.
Men eders dyre pund ey maatte saa fortærer
Af stilheds grafve-rust. Her skulde først oplærer
En mægtig Konges Søn/ och føres ud af Land:
Hvor til mand ingen saa beqvem som eder fand.
Det eder vel afgik: den ædle Prinds och Herre
Koem vel-fornøyet hjem/ och vil fordj med ære
Samt naade/ gunst och tak/ for eders høye fljd/
Mod eder findes rund och villig allen Tid.
51 Nu sjunes Lykken mat/ af eder ud at matte/
Och beder mildelig/ at J kun Moed vil fatte.
Hun efterdags udi sit eget skød och barm
Vil eder skaffe ro. Trods al u-lyst och harm.
Ja/ Ja: for eder det och nu var ret paa Tiden.
Dog ikke meget før: thi Bruden var for liden
Och ung af aar: men nu fuldtagen er/ och tør
Ey ved/ at lære det/ som til husholding hør.
Her intet er forseet/ at det jo snart kand slettes.
Her intet er forsømt/ som kand jo vel oprettes
Med een nats Kjærlighed hos slig en hældig Brud/
Som Himlen hafver self til eder kaaret ud.
Det er et gammelt oerd: for længe den ey tøfver/
Som goed faaer Nadvere. Och hunger lysten øfver.
J toeg slet intet feyl/ end dog i længe gick:
Thi som J vilde self/ ret Dydens Kjern J fik.
Thi fafner gladelig den ædle skat och smykke.
Ja fafner dag och nat/ och bruger eders Lykke/
Begynder lykkelig alt det/ som tjen til Fred/
Och Kjærlighed kand dag fra dag formeeres ved.

Fuldbyrder det/ som Jeg for Bruden ey tør skrifve/
Men dog ey mistes kand/ om Verden ved skal blifve.
Och mager det/ at hun ey skyldes for u-ræt/
Naar hun i morgen gaaer med Qvinde dragt och sæt.

A. Bording.